

Мой дондъ тур. Михайла
Венчо Веев

УЧЕНИЕТО

за

ЛЮБОВТА И БРАТСТВОТО

Неговата сжщност — Процесат на развитието.

(Отпечатжк от кн. 8—9 на сп. „Всемирна Летопис“).

СОФИЯ

Кооперативна Печатница „Едисон“

1922

УЧЕНИЕТО

за

любовта и братството

Неговата същност — Процесът на развитието.

(Отпечатък от кн. 8—9 на сп. „Всемирна Летопис“).

СОФИЯ

Кооперативна Печатница „Едисон“

1922

Учението за любовта и братството

Неговата сжщност — Процесат на развитието.

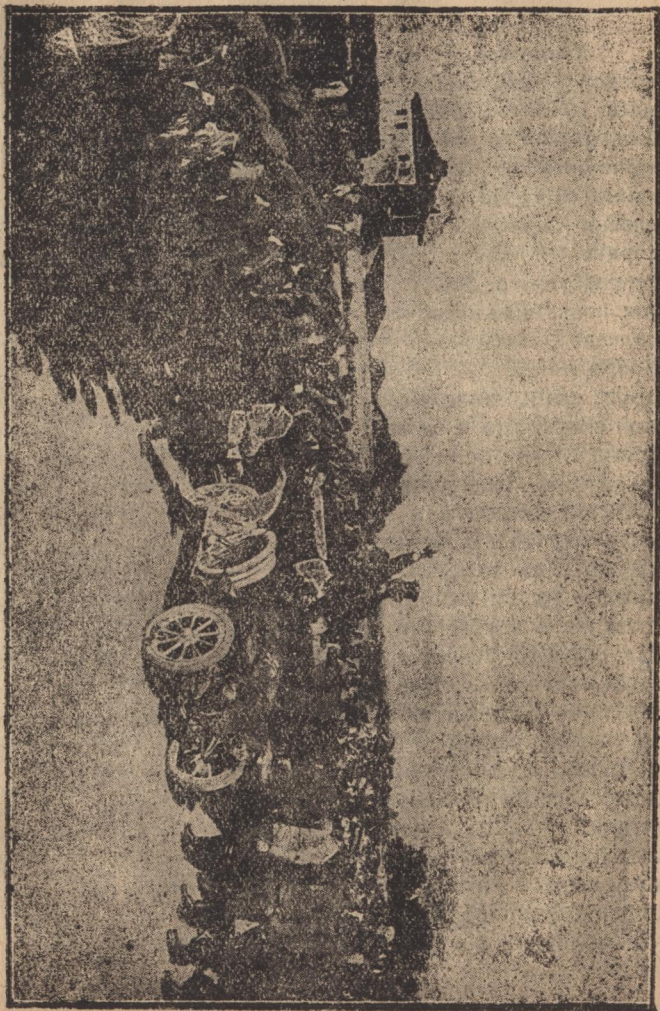
Още преди 2 хил. години се оповести на света от най-великия Учител на човечеството, Христос, учението за любовта и братството. Обаче, и тогава, и след като изминаха последните двадесет века, човечеството не разбра и, следователно, не приложи в живота си това единствено полезно и спасително учение. Индивидат продължава още да бъде роб на своите престъпни мисли и низши чувства, семейството и днес още е арена на животински страсти и постоянни раздори, обществото се разпокъсва от взаимни вражди и гонения и народите още воюват помежду си, унищожават се, ограбват се и се израждат. Духат на разрушението вилнее непрекъснато по цялото земно кълбо. Напусто отидоха всичките апели за лично изправление, за общо благо, за „социална солидарност“ и „социална правда“, за разбирателство, всеопрощение и мир между всички. И след Христа се появиха мнозина, които продължиха и продължават неговите проповеди, като изпълняват по тоя начин своята велика мисия, но и техният глас остана, поне досега, глас, който звучи в пустиня. Два фантастични примера само ще цитираме, за да се убе-

Вторият пример е сжс Бжлгария. Отпреди 15 до 20 години у нас се проповедва учението на Бялото Братство и се канят всички жители на страната, без разлика на вероизповедание, народност или сжсловие, да придобият истински знания за неизблемите закони, по които се регулира живота в природата, и да се проникнат от най-вжзвишените и благородни чувства на взаимна любов, на братство между хората, които са чада божии, и на пжлно безкористие, а като приложат тия велики принципи в живота на отделната личност, на дома, на обществото и на целия народ, да се осмисли целокупния ни живот и да се сжздадат трайни условия за правилното развитие и постоянно благополучие. Обаче, това учение на мждростта, любовта и истината, за което бжлгарският народ жаднее, се оказа, както винаги досега, не по вкуса и по егоистичните сметки на бжлгарското духовенство и то, от няколко години насам, крои пжклени планове за гонение и, по някога, чрез заслепени джржавници и други орждия, успява да привежда тия планове в изпълнение. Вместо да подложи на добросжвестна проверка и на практически опит това учение, духовенството, лишено от всякакжв престиж всред народа и интелигенцията, си служи сжс систематически лжжи и клевети, за да хули дейците от Бялото Братство, насжсква разни продажни драккачи да разгласяват чрез печата чудовищни небивалици и измислици и интригува пред властта, че това Братство било някаква „секта“, опасна за джр-

дят четците ни, как потъналото в мрак и разврат човечество реагира против божественото учение за любовта и братството.

Първият пример е със Русия. Там дълги години, след обръщането си към Христовите истини, работи писателят Лев Толстой, като призоваваше всички жители на великата руска земя към толерантност, свобода, ред и правда. Но тамошните власти, подбуждани от духовенството, пречеха със всичките си сили и средства на това учение да проникне всред широките народни маси и по тоя начин, със цел да осигурят само личното си материално благоденствие, те държаха великия руски народ в тъмнина, невежество, потисничество и невъобразими страдания. Злодеянията под разни форми (убийства, заточения, затвори и пр.) не преставаха. Самият Толстой биде преследван от властта като бунтовник и отлъчен от църквата като опасен еретик. Резултатите от тази демонска съпротива срещу доброто са на лице: вижте сега какво представлява от себе си пространна Русия — тя е едно необозримо поле, обляно със сълзи и кръв, покрито само със гробища, със сухи кости. Това е неизбежната последица от неразбирането и неприлагането в живота на един народ на Христовото учение за любовта и братството: руската интелигенция и духовенството заплатиха със положението си и живота си своето грозно престъпление спрямо руския народ.

жавата, обществото, семейството и стопанското устройство на страната, поради което членовете му трябало да се преследват, отлжчат и т. под. глупости. Отдавна изминаха времената, когато се прилагаха широко и безнаказано тия средства на мракобесието, и сега никой вече не вярва във тях и не се плаши от тях: те свидетелствуват само за безумието и безсилната злоба на бжлгарските владици. Един от тях даже, възползуван от положението си на „началник на *военното* духовенство при главната квартира“ през последната война, тжрновският Йосиф, успя да издействува полицейски мерки против Учителя на Бялото Братство, но не се мина много време и тоя владика, проповедник на „евангелската любов и братство“ сжс чаша шампанско вино във ржка (виж. по-долу фотографическата му снимка), си замина за другия свят. Неотдавна той биде последван и от друг един „гонител“, синодалният чиновник Ласков, който тоже беше се запретнал, по внушение от синодалните владици и сжс синодалните фондове, да рита срещу ржжена, като скиташе из Тжрново, сжгледателствуваше подло околко сжбранията на Бялото Братство, ковеше лжжливи и клеветнически дописки до жжлтата преса и пишеше статии и брошури, пжлни сжс лжжи и тенденциозни извжртания, печатани сжс средства на Синода и раздавани безплатно, но след като изхвжрли всичките си халостни патрони, замина „скоропостижно“ за онзи свят, за да даде отчет за делата си пред Вжрховния Сждия. Сега се заловил за сжщата работа

Търновският митрополит ЙОСИФ — началник на военното духовенство при Главната Квартира през войната 1915 — 1918 година, качен в държавен автомобил, държи, с чаша вино в ръка, реч пред офицерите и войниците от 27 пехотен Чепински полк на фронта — южно от града Прилеп. Служителя на „светата православна църква“ насърчава кръвопролитията между хората и вика: „Убий!“ Впоследствие същият полк се разбунтува. Делото, заведено против обвиняемите от тоя полк, биде насрочено за разглеждане от Преспанския полеви военен съд тъкмо в момента на пробива при Добро поле.

друг един владика, лично и чрез своя храненик, но скоро ще видим и техния край. Тия безумци трябва най-после да се стреснат и да съзнаят, че не може безнаказано да се хули Името Божие. Лъжата, злобата и лукавството са оръжията на черните братя и, който си служи с тях, рано или късно ще получи заслуженото. Тряба еднаж за винаги да се разбере, че учението на Бялото Братство не е измислено или измъдрувано от никого, *а е самото учение на Христа*, изразено в законите на живата природа, че то е една *абсолютна необходимост* за всеки жив човек, за всяка жива душа, за всеки здрав и буден ум, за всяко непокуварено човешко сърдце! И чудно е, наистина, колко е големо умсупомрачението и твърдоглавието на тия владици, за да не могат да разберат, че това учение, което те са се завзели със всички сили да преследват като „сектантско“ и „еретическо“, трябва да съдържа важни принципи, много жизнени истини, доказани на дело, щом е привлекло досега и

все по-вече привлича, обединява и утвърждава най-разнообразна публика от всички народности, от всички възрасти и от всички съсловия: свещеници, професори, учители, съдии, адвокати, лекари, инженери, офицери (от генерала до подпоручика), студенти, търговци, индустриалци, земледелци, работници, разни чиновници, богати и бедни, православни, католици, евангелисти, българи, евреи, турци, англичани, италиянци, немци, чехи и пр. и пр., хора свършили по няколко факултета по право, философия, медицина, социални и финансови науки, математика, естествена наука и мн. др., а и свършено неграмотни, хора, най-сетне, с положителен, дисциплиниран и критически ум, които не приемат нищо на вяра, а искат безспорни, несъмнени доказателства! „Тоя свят — казвали някога фарисеите, а сега владиците — отиде след него“ (вж. Ев. Иоан. 12; 19)! Какво е, прочее, това учение? То трябва да се проучи обективно, да се провери най-безпристрастно и добросъвестно, а не да се отрича а priori и да се преследва напраздно.

Но да видим сега, в що се състои това общечовешко учение за любовта и братството, което може да спаси всички. То е толкова обширно и дълбоко, че е невъзможно да се изложи изчерпателно само в една кратка статия. Многобройни статии и цели томове са написани и ще се напишат, но то пак ще остане неизчерпано: „много неща стори Исус — казва евангелистат Иоан — които ако би да се напишат едно по едно, и цял свят не би вместил написаните книги“. Това учение

е учение за вселената. Може ли ограничения човешки ум да схване целокупния живот, проявен във видимата (физическата) и невидимата (духовната) вселена, за да го изложи на книга? В състоянието, до което е достигнала съвременната човешка култура, и най-великият гений неможе да препише и преведе на някой от живите езици освен само една малка страничка от великата божествена книга, за да просвети своите по-малки братя. Ние не се наемаме сега и това да сторим, но ще си позволим да напишем само няколко бележки, доколкото се простират нашите сведения и според нашите скромни разбираня.

Любовта е най-възвишеното чувство, най-големата сила и най-висшия принцип във живота. Тя е естествена връзка между душите. Бог, когато сътвори света, излъчи всички души в чисто състояние. Тогава те са били сродни. От това тяхно сродство произтича и връзката им. Но след падането на първия човек, причините, формата и смисъла на което могат да се узнаят само от анализите на великата окултна наука, появила се умразата, Човечеството тръгнало в крив път или така наречения левия път. За да го спаси, Бог изпратил много пророци, чрез които е изразил волята си, но тия пророци били избити или останали неразбрани. Между „избрания“ народ — евреите — се явил пророк Мойсей, който прие и предаде десетте заповеди божии. И тия заповеди, които съставляваха закона божии, останаха мъртва буква. Израилският народ не се поправи. Дойде Христос. Чрез него

се даде на света истината: „законат чрез Мойсея бе даден, а благодатта и истината чрез Исуса Христа биде“ (Иоан 1; 17). Но „що е истина?“ запитал Пилат. — „Истина е Словото на Бога“ (Ibidem — 17; 17). А що е Словото? „Словото бе Бог, то бе отначало (Ibidem 1; — 1). Следов., истината е Бог, проявен в творението. А да узнаем истината, значи да изучим творението, наречено иначе вселена или природа. Но понеже същевременно Бог е любов, т. е. се проявява в света като любов, то следва, че основния закон в природата е законат за любовта. Писанието казва: „Бог толкова възлюби света, че даде Сина своего единородного, за да не погине всеки, който вярва в него, но да има живот вечен“ (Ibidem — 3; 16). От това пжк следва, че Бог възлюби творението си, т. е. собственото си проявление. И за туй е казано, че ние, хората, живеем, движим се и съществуваме в самия Него, в Бога. Щом е така, то заключението е, че учението на Христа за любовта и братството е учение за вечния живот в природата. Да изучим, прочее, всичките закони, по които е организиран този живот на цялата вселена в нейните видими и невидими прояви и да приложим тия знания в нашия индивидуален и обществен живот ето задачата и дълга на всеки човек като разумно същество, ето смисъла на целото наше съществуване. А учението, което излага системно всички тия знания и ги подлага на опит, това е учението на Всемирното Бяло Братство, учението на Христа.

Природата или вселената, материалният или физическият свят, наречен от някои „тялото на Бога“, се състои от безброй много светове. Тяхният произход е предмет на окултната космогония, тяхното анатомическо устройство — на астрономията, която, с новото откритие на проф. Лайнщайна, е допринесла за доказването на истината за съществуването на духовния свят, тяхното физиологическо взаимодействие — на астрологията и, най-сетне, тяхните вътрешни процеси и сили — на алхимията. От тия науки ние можем да почерпим знанието, че вселената е един жив организъм, частица от който е човекът. И в него, като в една малка вселена (микрокосмос), са скрити и действуват същите жизнени принципи и сили, както и в цялата вселена. Затова се казва, че човекът е направен „по образ и подобие на Бога“. Следов., трябва да познаем себе си, т. е. да изучим нашия произход, нашето видимо и невидимо (вътрешно, скрито) естество, и тогава ще познаем Бога или Христа, който живее в нас. Това можем да постигнем с помощта на науките: френология, т. е. наука за човешкия ум, физиогномия — наука за познаване на човешкия характер по чертите на лицето, астрология — наука за влиянието на другите светове върху съдбата на човека още при рождението му, окултна химия и пр. А като изучи всеки от нас своето същество, ще открие в себе си, както недрата си, които трябва да отстрани, за да постигне своето съвършенство, така и своите способности, дарби и таланти, заложи

от миналото, и с които пак ще въздействува за същата цел. Тия сили, скрити в човека, са много ефикасни. Човешкият ум, при известна степен на своето развитие, е в състояние да подчини силите на външната природа и да ги насочва за доброто или злото на другите. В първия случай той ще създава блага, а във втория — ще руши. Човешкото сърдце е също така източник на енергии, които движат нашата еволюция. А човешката воля, разумно употребена, е в състояние да измени съдбата и на даден индивид, и на даден народ. Следов., трябва да изучим употребата на окултните сили, за да ги използваме за собственото си благо и за благо на ближните.

Най-ефикасният способ за това е *любовта*, чистата, възвишената божествена любов, която създава хармонията между ума, сърдцето и волята. Безспорен научен факт е, че животът в природата е непрекъснато, вечно движение. Божествените мисли, като продукт на високо-развития човешки ум, възвишените любовни чувства, като израз на благородното човешко сърдце, и действията на волята под ръководството на тия мисли и чувства, всичко това са резултати от вибрациите на силите в природата. Човек, като едно динамо, приема и излъчва сили. Умът на човека е толкова по-силен, колкото е по-достъпен и възприемчив мозъкът му за най-тънките вибрации. Високо развитият ум всякога кооперира с едно любвеобилно сърдце, и обратното: в слабо развития умствено човек е слабо развито и чувството на любовта. Само разумната и

пресветена любов е божествена, защото само там, дето присъствува светлината, се проявява и възвишената любов.

За да се събуди и прояви, следов, любовта, първото необходимо условие е един просветен ум. А за да се постигне той, трябва да се действа за хармоничното развитие на всичките мозъчни центрове. Всеки човек може да изследва сам за себе си, кои мозъчни центрове у него са по-силно и кои по-слабо развити. Методите за усилване на слаборазвитите са постоянните медитации и съсредоточенията в слабо развитите клетки. С тия методи приливат на чистата кръв ще даде повече храна на съответните клетки и ще стимулира развитието им. Тогава Божественият Дух постепенно ще проникне и ще съдействува да влезе и се прояви любовта. Това е един бавен естествен процес, за образуването на който трябва да участвуват всичките сили на човешкото същество, както физическите, така и духовните. Може да не се получат скоро желаните резултати от тия упражнения, но това обстоятелство не трябва да отчайва никого: придобивка все ще има и тя ще се увеличава.

Добрите мисли раждат добри чувства. Културата на ума има за последица културата на сърцето. Мъдростта и любовта взаимно се обусловят. Щом се разшири съзнанието, ще дойде живият Господ на любовта. Както в природата става постоянно обмена на елементите, също тъй и между хората става непрекъснатата обмена на мисли и чувства. Всички хора по тоя начин са свързани помежду

си, като звена от една и съща верига. Дисхармонията в мислите и чувствата у един индивид внася дисхармония в средата, в която той се движи и в ония, с които се намира в свръзка. За туй и страданията на едните се отразяват върху другите. Ако тая дисхармония се увеличава и е постоянна, цялото общество изпитва последиците от нея. И обратното: добрите мисли привличат пак добри мисли, както и любовта ражда любов, според закона: подобното се привлича от подобното. Това са установени истини в природата. И Христос е казал, че „първата и най-голямата заповед е: да възлюбиш Господа Бога твоего със всичкия си ум, със всичкото си сърдце, със всичката си душа и със всичката си сила или воля, а втората и подобна на нея е: да възлюбиш ближния като себе си.“ След. ако първата длъжност на човека е да люби Бога, то втората е да се постави в неразривна връзка с ближния си, т. е. със всички живи същества.

Тая връзка на любовта е братството. Всички хора на земята са братя и трябва да се чувствуват като такива. Това чувство е несъвместимо с никаква умраза, завист, вражда, злоба, лукавство и гонение. Хората са създадени да се обичат, да работят и да си помагат. И тогава всички ще добруват. При тия условия няма да се вършат престъпления, не ще има и нужда от затвори, грубата физическа власт, като принудително средство, ще стане излишна, и държавата, като организирано общество със репресивни закони, ще бъде една отживелица. Единственият закон за любовта и брат-

ството ще бъде достатъчен да разреши всички противоречия и недоразумения. А това води неминуемо към нова социална уредба и към справедливо разпределяне на богатата. Всеки ще има това, от което се нуждае, и всеки ще се радва на плодовете от своя труд, без страх да бъде ограбен от друго.

Така възрожден един народ, той ще стане образец за другите и това негово възбуждане ще повлече изменение и в техните понятия и нрави. Границите между народите ще станат непотребни и човечеството ще може един ден да се обедини. Това вече се схваща добре от всички народи, в които се забелязва жив стремеж към осъществяването на Христовото учение. Една вълна от съзнание на тия духовни истини обхваща целия свят и не ще мине дълго време, когато великите принципи на любовта и братството ще възтържествуват. Тоя тържествен ден приближава, защото човечеството е достигнало вече кулминационната точка на своето напрежение във всичките си материални и духовни области. Опитите за изнудване между народите няма да успеят, защото съзнанието за несправдите не може да ги понася вече. Една върховна нужда от справедливост предизвиква у онеправданите колективна реакция, пред която потисниците не могат да не отстъпят.

Така, учението за любовта и братството, проповедвано от великите учители на човечеството, ще се приложи, най-сетне, за обща радост и щастие на всички.

ЦЕНА 1 ЛЕВ